

Γορδίου, βίη Ἰωαννουλίου

Φονταίνα, γ

Ν. Ἐκκωσμεν. Δ' σ. 72

α ἴδι γὰρ ἐν τῇ μάστιγι ὁ λόπος ὑγιεινός ἀπὸ τοῦ ἀέ-
ρος, ἀνεκσίτης, καὶ πυρὴ τοῦ ἡλίου δὲ ἐκδίδωσι κατὰ τοῦ ξ' ἐξ ἑδίου
ναμάτος Φονταίνα ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου μαζουμένη καὶ πολλὴν καυτή-
μενη γὰρ φήμην. ἢ καὶ ἐπιγραμμάτιον ἤξιωσεν ἐξ ἵτου περὶ τοῦ ἐν
αὐτῇ παρεγγένετο, τοῦτον δὲν λόπον ἔχοντος·
ἤζισ' μοι πάρα, εἴ ξένε κἀν κεν ὁδοῖο παρήκω,
πίε δὲ καὶ τὸν κελὸν τοῦδε ἀνεκσίτη.
Ἐλθὼν οὖν ὑπὸ τῆσδε κεράδος μου ἀνάκτιστος,
νίψε τοοῦ, καὶ πόδα χεῖρα τέρνυ καὶ ἄπαν.
Φονταίνα καλῆσμονοι με γόν ἐγχώριοι ἄνδρες
φωτὴ καὶ δελίνων, οὐα Ἀχκίδι, φίζε.

[1] ἡ Γόρδια Βρακινωῶν

[2] ὁ Εὐγγενίος Ἰωαννουλίου.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

